

XXXI.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov, hvorved den i Forordningen 15de Juni 1792 § 11 givne Tilladelse til at bortforpagte Fæstesteder paa 50 Aar eller paa to eller flere Personers Livstid henføres under Bestemmelserne i Lov af 19de Februar 1861.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 5te Februar 1869.)

Udvalgets Fleertal, som billiger Lovforslagets Grundtanke, foreslaaer Thinget at give denne en noget fyldigere Udførelse.

Lovforslagets § 1 sigter til, at modarbejde de uheldige Følger for Forpagteren af, at der i Contracten betinges en Ydelse een Gang for alle foruden den aarlige Forpagtningsafgift. Til at træffe Bestemmelse i denne Retning er der god Føie; thi, skøndt det vistnok laa udenfor Hensigten af Forordningen af 15de Juni 1792 § 11, er det paa adskillige Steder skeet, at Jorddroten har betinget sig en saadan Ydelse under Navn af „Recognition“ eller „Indfæstning“ eller deslige og derved har forbundet den øieblikkelige Fordeel af et Fæsteforhold med de eiendommelige Fordele af Forpagtningsforholdet, medens omvendt Forpagteren har maattet bære de tilsvarende eiendommelige Ulemper af begge Forhold. Regjeringen har vel for ganske særlige Tilfælde, nemlig hvor Jorddroten kun er fideicommissariff eller litgeartet Besidder, fundet en saadan Fremgangsmaade utilstedelig, idet den nemlig i en Just. Min. Skrivelse af 30te Juli 1849 (i Anledning af, at en Stambuusbesidder havde bortforpagtet en Fæstegaard paa 50 Aar mod en Indfæstning af 10,000 Rbd. og en aarlig Afgift af 50 Tdr. Byg og 30 Rbd.) har udtalt: „Da det nu er det Sædvantlige

ved Forpagtninger, at den aarlige Afgift svarer med en ligelig Sum for hele Forpagtningstiden, og Forordningen af 15de Juni 1792 § 11 ikke indeholder Spor til, at det i denne Henseende skulde forholdes anderledes med Hensyn til de der omhandlede lange Forpagtninger af Bøndergaarde, maa det ansees som ulovmedholdeligt, at der i saadanne Tilfælde, hvor Besidderen kun har en midlertidig og indskrænket Raadighed over Gudsjet, betinges en Forudbetaling, der gaaer ud paa at tilegne sig en Deel af de Indtægter, der ellers vilde falde i en senere Besidders Tid.“ Men udenfor saadanne Tilfælde, hvor Regjeringen søgte det Lovstridige ved Betingelsen af Forudbetaling i en Tilfidsættelse af Stambuusarvingers Ret, har den ikke troet at have Midler i Lovgivningen til at stride ind mod deslige Bestemmelser i Forpagtningscontracter.

For at høde paa de uheldige Virkninger af saadanne Contractsbestemmelser er det nu i Lovforslagets § 1 foreslaaet at give Forpagteren en betinget Adgang til at faae visse Dele af Forudbetalingen tilbagebetalte ved Forpagtingens Ophør, hvilken Adgang til Tilbagebetaling er fastsat forskjellig, eftersom Forpagtingen er indgaaet paa Aaremaal eller paa to eller flere Personers Levetid.

Udvalgets Fleertal finder det hensigtsmæssigt